

պէս պէս շնորհաց՝ պարգեւատու,
սրօքէք անդ կան միշտ ըսպասու,
արի՛ք երթամք, արի՛ք յերկրպագութիւն:

Սիրոյ նորին եմ սիրահար,
Հէնէս զերգըս՝ շարեալ յարմար,
(ռամեծ) թուոյս՝ որ կամ ի տար.
արի՛ք երթամք, արի՛ք յերկրպագութիւն:

Ձեռագրի էջ 98-99

(Շար. 1)

ԽՈՐՀՈՒՐԳ ԵՒ ԽՕՍՔ

Մարդ արարածը բան մը կ'արժէ միայն այն ատեն՝ երբ զինք անկարելի է գնել:
Մէկ պարագայի միայն կարելի է կնոջ մը քար նետել, եթէ... քարը թանկարժէք է:
Շատեր իրենց երիտասարդութեան սխալները կը կրկնեն մինչեւ խոր ծերութիւն:
Անկասկած ծիծաղը առողջարար է բոլորին, բացի անկէ՝ որուն վրայ կը խնդան:
Անշուշտ կարելի չէ քիչ ծափահարող ձեռքերուն զարնել:
Երբ մեր սեփական թերութիւնները շատ են, դժուար թէ մենք կարենանք տեսնել ուրիշին արժանիքները:
Միայն լեզուով մարդ կրնայ իր ոյժերէն աւելի ծանրութիւն վերցնել:
Նախընտրելի է համը ըլլալ, քան թէ ստախօս:
Զօրաւոր կամ յիմար մարդիկ են միայն որոնք ճշմարտութիւն կ'ըսեն:
Գայլը հովուին չուտեր, որպէսզի հօտը դարձեալ բերէ:
Տգէտը միայն տգէտին կը յաղթէ:
Դժբախտաբար, մեր յաջողութիւններուն հետ ամենադժուար հաշտուողները՝ մեր բարեկամներն են: